

**HRVATSKA UDRUGA ZA
ZAŠTITU POTROŠAČA**

www.huzp.hr
huzp@zg.t-com.hr

Ozaljska 93/II , 10000 ZAGREB
telefon/telefaks: 01- 46 333 66

Zagreb, 7.prosinca 2019.
Naš broj :1822/19/

HRVATSKI SABOR
Odbor za zaštitu okoliša i prirode
Predsjednik odbora g. Mihael Zmajlović

Trg sv. Marka 6-7
10000 Zagreb
odborzoip@sabor.hr

Poštovani gospodine Zmajlović ,

dobili smo poziv Vašeg Odbora za sjednicu 11.prosinca 2019.g., a kako nećemo moći biti nazočni naše očitovanje je slijedeće:

Zakon o održivom gospodarenju otpadom je dobro riješio plaćanje otpada posebno potrošača fizičkih osoba koji su trebali platiti onoliko koliko otpada imaju prema načelu EU onečišćivač plaća.

Nažalost kao i dosta drugih zakona i pravila i to je bilo izvitopereno jer su davatelji usluga htjeli novac bez rada posebno od potrošača koji su povremeno koristili svoje nekretnine, a naplaćivali su im cijele godine.

Davatelji usluge nisu evidentirali prikupljanje komunalnog otpada od potrošača što im je bila dužnost prema Uredbi o gospodarenju otpadom, ali je Uredbom to malo zaobiđeno tako da potrošači moraju dokazivati da ne troše struju i vodu kako ne bi platili otpad kada ih nema u njihovoj nekretnini.

Nigdje nije navedeno da li to potrošanja struje i vode mora biti 0 ili proizvoljno od stavkog davatelja usluge.

Opet na štetu potrošača davatelji usluge su zaboravili voditi evidenciju o prikupljanju komunalnog otpada i nikome ništa. Potrošači su jedini koji moraju dokazivati da nešto ne troše, mada je teret dokaza na davatelju usluge.

Pokušajte zamisliti da potrošači moraju voditi evidenciju o potrošenim impulsima prilikom telefoniranja, a ne davatelji usluga!

Nadalje uvodi se ugovorena kazna kojom se diskriminiraju potrošači i svuda se navodi koliko će potrošači biti kažnjeni ako se u njihovim posudama nađe otpad kojem tu nije mjesto, ali Vlada i zakonodavac nisu omogućili i spriječili da treće osobe odlažu svoje smeće u tuđi spremnik. Koliko je to točno vidimo da nitko ne može spriječiti divlje deponije i odlaganje otpada na njima.

Ne omogućava se potrošačima da svoj otpad na primjer salonitne ploče odlažu ili zbrinu u reciklažnim dvorištima već su prepušteni sami sebi da se snalaze kako znaju i umiju, a najlošije rješenje je da ih odlože u prirodu.

Kada govorimo o ugovorenoj kazni ne kažnjavaju se davatelji usluge ako ne naprave ono radi čega postoje i ne odvoze otpad ili ne rade druge propisane mjere prema potrošačima.

*Projekte zaštite potrošača novčano pomaže
Grad Zagreb
Nismo ovlašteni davati pravne savjete*

Vlada je na „mala vrata“ progurala institut kolektivnog kažnjavanja jer ako netko ubaci na primjer šutu u spremnik zgrade, a ne zna se tko je to napravio svi stanari te zgrade trebaju platiti ugovorenu kaznu. To bi bilo slično tome da u zgradu netko provali , a policija ne otkrije krivca i svi stanari zgrade plaćaju štetu. Oni koji su malo stariji znaju ili su pročitali da je tako nešto bilo u Rusiji u doba staljinizma, možda poslije rata u socijalizmu, ali u našoj novoj Hrvatskoj državi za koju smo se mnogi borili i očekujemo visoki stupanj demokracije kolektivne krivnje ne bi smjelo biti.

Mi se zalažemo za plaćanje otpada prema načelu onečišćivač plaća tako da u jedinici mjere (litra ili kilogram) budu sadržani svi troškovi poslovanja tijekom cijele godine i fiksni i varijabilni) , da se na takav način stimulira odvajanje otpada , jer ako više odvajamo , naši spremnici će biti prazniji , više bi trebalo biti korisnog otpada i u načelu potrošač mora manje platiti.

Uvodi se mjesečni fiksni trošak koji bi prema Uredbi Vlade RH morao biti iznos minimalne cijene javne usluge, a on u konačnici iznosi najveću stavku u računu odnosno $\frac{3}{4}$ cijene usluge.

Koja je logika da potrošač razdvaja otpad kada uvijek plaća fiksno najveći iznos? Da li se Vlada rukovodila time da su ipak naši potrošači kroz godine nešto stvarali , imaju nekakve vikendice koje sada radi oskudice sve manje koriste, ali su im zato troškovi veliki da netko može lijepo živjeti bez rada naplaćujući za posao koji ne obavlja.

U pojedinim gradovima i lokalnim zajednicama na moru postoje četvrti gdje kamioni trgovačkih društava za odvoz otpada uopće ne ulaze od listopada do svibnja slijedeće godine jer nema ljudi, nema smeća, a novac uredno stiže.

Kakva je to logika da trgovačko društvo kada ne prazni posudu potrošača i o tome mora imati evidenciju još traži potrošača da dokazuje da nije u svojoj vikendici da nije ostavio otpad? Pa zar evidencija trgovačkog društva nije ispravna? Ako nije ispravna i točna onda ih netko treba kazniti , a ne tražiti od potrošača da još dokazuju ono što je već dokazano!

Na kraju da isto tako nije u redu da se fiksni trošak za pravne osobe za istu djelatnost plaća u istom iznosu jer sigurno je da jedan ured koji broji 100 zaposlenih osoba i ured s dvije zaposlene osobe nemaju iste količine otpada i ne bi trebali isto plaćati.

Na kraju protivimo se ovakvom modelu koji diskriminira potrošače, koji želi naplatiti uslugu i kada se ona ne obavlja i da se jednom spriječi naplata nerada.

S poštovanjem

Tomislav Lončar, tajnik

S poštovanjem

tajnik HUZP-a

Tomislav Lončar

*Projekte zaštite potrošača novčano pomaže
Grad Zagreb
Nismo ovlašteni davati pravne savjete*